

ikke lige konkurrencevilkår – men et pusterum. Jeg mener, vi skal følge det op ved at give de små butikker i boligområderne og landsbyerne samme vilkår som de store i detailhandelen. Der er nogle ting, der skal rettes op på der.

Men hvis det står til os, så burde man med planlægningsindgreb begynde at fremme en decentral vækst og en økologisk omstilling. Og så ligger det os meget på sinde, at man konkret får skabt muligheder for, at følgeindustrien til landbruget kan genetableres i landdistrikterne og derigennem skabe basis for en sund udvikling, for at der kan blive basis for, at skoler kan genåbne i landsbyerne og der kan komme liv og grundlag for sociale institutioner osv.

Man kan selvfølgelig diskutere, hvad kommer først, hønen eller ægget, men det er i hvert tilfælde utrolig vigtigt, at man får produktionen genåbnet derude for at få skabt mulighed for at etablere et økologisk kredsløb så tæt på som muligt, sådan at alle affaldsstofferne kan indgå i produktionen igen. Det får vi ikke igennem med det planlovsforslag, der ligger her, men der er skabt væsentlig bedre debatgrundlag for det og også et væsentlig bedre beslutningsgrundlag.

Med disse ord vil jeg sige, at vi støtter dagsordenen og synes, at det er et lille skridt i den rigtige retning, der nu er kommet ud af den voldsomme debat, der var sidste år. Det er også en mere afdæmpet debat i år, men hvis den så fører til det resultat her, så synes jeg, det er ganske godt.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Vi enige i, at den debat, vi havde sidste år, har ført landsplanredegørelsen i den rigtige retning. Det synes vi er positivt.

Vi er selvfølgelig skuffede over, at Enhedslisten, eftersom de var med i dagsordenen sidste år, ikke benyttede sig af muligheden for at komme og diskutere en dagsorden med os andre. Måske gør jeg hr. Bent Hindrup Andersen uret, for hvem ved, hvem der bestemmer i dag, hvad Enhedslisten gør, det ved jeg jo ikke, men sådan som jeg har oplevet det, så burde hr. Bent Hindrup Andersen være kommet.

Men vi vil videre ad den vej, som vi gik sidste år, og derfor skal jeg på vegne af Venstre, Det Konservative Folkeparti, Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti fremsætte forslag om motiveret dagsorden:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget tager regeringens landsplanredegørelse »Danmark og europæisk planpolitik« til efterretning, opfordres regeringen til:

- at fremtidige landsplanredegørelser fremlægges som et forslag og gennemgår en høringsprocedure, hvor amter, kommuner, interesseorganisationer m.fl. gives mulighed for at komme med synspunkter
- at udarbejde en redegørelse over, hvilke konkrete initiativer regeringen agter at igangsætte som opfølgning på redegørelsen
- at udarbejde en redegørelse over, hvilke af forslagene i hørings svarene som regeringen agter at imødekomme,
- at udarbejde en redegørelse over, hvilke konsekvenser regeringen mener redegørelsen vil få for regionplanrevision 1997.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 97)

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Hvis jeg skal give en eller anden undskyldning til hr. Hans Christian Schmidt, så kan jeg oplyse, at det ikke er mig, der har foreslået dagsordenen, og jeg er heller ikke minister. Så det er ikke mig, der skal forventes at tage initiativet, men jeg vil da gerne knytte et par ord til den dagsorden, som hr. Hans Christian Schmidt foreslår. Så kan man spørge, hvem det egentlig er, der svigter. Hvem er det, der svigter forkastelsen af landsplanredegørelsen? Det er jo hr. Hans Christian Schmidt, der nu foreslår en dagsorden, hvor man tager den til efterretning.

Hvis hr. Hans Christian Schmidt lægger mærke til det, så har den dagsorden, som jeg er med i, jo netop ikke taget landsplanredegørelsen til efterretning. Det er alene en dagsorden, der tager stilling til de gode elementer, der ligger i landsplanredegørelsen, og som vi kan enes om i den anden side af salen. Den har netop ikke taget den til efterretning. Og det synes jeg er at fortsætte kampen, hvis hr. Hans Christian Schmidt vil have det med de ord.

Hr. Hans Christian Schmidt, ved jeg, har jo også haft tilbudet fra regeringspartiet. Det er jo